

enemmän.

Asiakkaita on tullut enemmän, vaikka Sirpa ei ole koskaan mainostanut itseään. Osittain asiakaskunta on muuttunut sen jälkeen, kun hän vuonna 2001 ryhtyi aloittamaan meedio-
na.

”Jotkut ovat säikähtäneet, eivätkä ole tulleet uudestaan, kun ovat kuulleet, että työskentelen henkimaailman kanssa. Tilalle on tullut muita asiakkaita. Uskon vahvasti, että jokaisella kohtaamallani ihmisellä on oma tarkoituksensa”, Sirpa sanoo.

Vahingossa töihin henkimaailmalle

Turkulainen **Ritva Lippo** on selvänäkijä ja meedio. Hän toimii myös Aura-jokilaakson Henkinen Kasvu ry:n puheenjohtajana ja on ollut järjestä-mässä tämän vuoden kesäpäiviä.

Ritva on valinnut toisenlaisen tien kuin Sirpa. Alkuperäiseltä ammatiltaan hän on myös kampaaja, mutta lopetti työt lähes kolmekymmentä vuotta sitten. Sakset vaihtuivat kortteihin.

”Jo nuorena olin katsonut kortteja isoille tytöille, kun he olivat lähdössä tansseihin”, Ritva muistelee.

Niin kuin moni selvänäköinen ja mediaalisia kykyjä omaava ihminen, Ritvakin ajatteli lapsena, että kaikki ovat samanlaisia, aistivat asioita samalla lailla ja ”tietävät” asioita kuten hän tiesi. Herkkyyks kulki luonnollisena osana mukana. Ritva näki enneunia. Kor-teista katsominen oli leikkiä.

Hieman alta kolmikymmppisenä kyvyt alkoivat vahvistua ja henkiset asiat kiehtoivat enemmän. Ritva luki alan kirjallisuutta ja liittyi kehityspiiriin. Mutta ei hän siltikään pitänyt herkkyyttään mitenkään ihmeellisenä asiana, vaan otti sen, mikä annettiin, tyy-
nesti vastaan.

Kampaajan työ valmisti seuraavaan

Omalla painollaan tapahtui myös ammatin valinta.

”En ajatellut sen kummemmin, että minusta tulisi kampaaja. Asiat vain tapahtuivat. Pääsin oppiin ja kävin työn

ohella koulua”, Ritva pohtii.

Kampaamotyöllä oli kuitenkin tarkoituksensa. Se valmisti selvänäköä ja intuitiivista ajattelua sekä vahvasti meedion työhön.

”Kampaaja joutuu kuuntelemaan ihmisiä. He kertovat salaisuuksiaan, joita ei voi kertoa eteenpäin. Työ vahvisti herkkyyttäni ja luovuuttani mutta myös opetti kunnioitusta ihmisiä kohtaan.

Samaan tapaan kuin Ritva ajautui kampaajaksi, kävi sitten 90-luvun laman aikaan työn lopettaminen. Se oli selkeä asia, jonka ikään kuin kuului tapahtua.

”Kun uskaltaa luopua jostakin, tulee uutta tilalle”, Rivat muistuttaa.

Omalla painollaan

Ja niinhän siinä kävi. Ensin selvänäkijä **Olli Kalajoki** oli sanonut, että Ritva tekee vielä jonakin päivänä meedion töitä. Se oli Ritvasta lähinnä hyvä vitsi. Mutta kun lama söi elinkeinoa, lopettaminen tuli vastaan.

Apuun tuli Nykypostin silloinen päätoimittaja **Irma Karama**. Hän lisäsi Ritvan lehdessä ilmestyneeseen selvänäkijöiden listaan. Ja koska oli lama, Ritva tarttui haasteeseen, koska muu-takaan työtä ei ollut.

”Asiat johtivat toiseen. Kukaan ei voinut olla hämmästyneempi kuin minä, kun henkimaailman vieraat tulivat”, Ritva muistelee.

Sen Ritva on oppinut henkimaailman kanssa työskennellessään, ettei asioita voi pakottaa. On rauhassa annettava asioille aikaa ja katsottava, kuinka ne luonnollisesti kehittyvät.

”Jos kasaa odotuksia, syntyy vaatimuksia ja lopulta pettyy. Rimaa ei kannata laittaa kovin korkealle aluksi”, Ritva opastaa.